நிறுவனத்தின் வரலாறு

75 ஆண்டுகால பாரம்பரியத்துடன், கட்புல மற்றும் அரங்கேற்றக்கலைகள் பல்கலைக்கழகம் 1949 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு 07, ஹார்டன் பிளேஸில் உள்ள புகழ்பெற்ற ஹேவுட் கட்டிடத்தில் நிறுவப்பட்டது. முன்னர் சிலோன் என்று அழைக்கப்பட்ட தற்போதைய இலங்கையின், மருதானாயில் உள்ள சிலோன் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியின், வரைதல் மற்றும் ஓவியத் துறையாகவே இந்த நிறுவனம் ஹார்டன் பிளேஸுக்கு மாற்றப்படுட்டு செயற்பட்டது. 1800களின் பிற்பகுதியில் நிறுவப்பட்ட இந்த நிறுவனம், உள்ளூர் கலைஞர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்களுக்கு மேற்கத்திய நுட்பங்கள் மற்றும் கலை உருவாக்கும் பாணிகளை அறிமுகப்படுத்தியது, இது நாட்டிற்குள் அவர்களின் படைப்புக் கண்ணோட்டத்தை கல்வி ரீதியாக வலுப்படுத்த வழிவகுத்தது.

1949 ஆம் ஆண்டில், காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து, இந்த நிறுவனம் ஜே. டி. ஏ. பெரேராவை நிறுவனர் முதல்வராகக் கொண்டு அரசு கலை நிறுவனம் என மறுபெயரிடப்பட்டது. மற்றும் அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ், இசை மற்றும் நிகழ்த்து கலைகள் பாடத்திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டன, அவை முதன்மையான அழகியல் நடைமுறைகளாக ஆட்சி செய்தன. டேவிட் பெய்ன்டர் மற்றும் ஸ்டான்லி அபேசிங்கே ஆகியோருக்கும், திஸ்ஸா ரணசிங்க, எஸ்.பி. சார்லஸ், டபிள்யூ.ஏ. அரியசேன மற்றும் நிறுவனத்தில் கற்பித்தலை வடிவமைத்த பலருக்கும் இந்த நிறுவனத்தின் பெருமையையும் தொடர்ந்து எடுத்து செல்லும் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டது.

இன்று, காட்சி மற்றும் நிகழ்த்து கலைப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கையின் மிகவும் பிரபலமான கலைஞர்கள் பலருக்கு பயிற்சி அளித்து ஒரு முக்கிய நிறுவனமாகத் தொடர்கிறது. அதன் வளமான மரபு பல தசாப்தங்களாக புதுமைகளைத் தழுவி, அவர்களின் சமூக, கலாச்சார மற்றும் அரசியல் சூழல்களுடன் போராடும் பயிற்சியாளர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மையம் தொடர்ச்சி எதிரொலி

எடுத்தாளுகை: மரியம் பேகம்
10 பிப்ரவரி - 28 பிப்ரவரி 2025

பிவோட் கிளைட் எதிரொலி, முதலாவது அத்தியாயத்திலிருந்து தொடர்கிறது, இலங்கை கலை வரலாற்றை வடிவமைக்கும் கலை கற்பனையில் வெவ்வேறு இழைகளைக் கண்டறியும் ஒரு விருப்பமாக உருவாகிறது. 2024 ஆம் ஆண்டில், லையனல் வென்ட் ஒரு வினையூக்கியாக பணியாற்றிய எட்டு தசாப்தங்களுடன் இது ஒரு தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான உரையாடலாக விரிவடைந்தது. இதேபோன்ற நெறிமுறைகளால் வழிநடத்தப்படும் இந்தப் பதிப்பு, பரிசோதனைக்கூடான பட உருவாக்கத்தில் ஈடுபாட்டை விரிவுபடுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் காட்சி கலையின் வரலாற்றை அதன் உருவாக்கத்தின் கலாச்சார மற்றும் சமூக-அரசியல் தருணத்தில் நிலைநிறுத்துகிறது.

கொழும்பில் உள்ள கட்புல மற்றும் அரங்கேற்றக்கலைகள் பல்கலைக்கழகம் (UVPA) அதன் மையமாக இருப்பதால், இந்தக் கண்காட்சி அதன் பிரபலங்களான டேவிட் பெய்ன்டர் (பி.1900, அல்மோரா, இறப்பு. 1975, நுவரெலியா), திஸ்ஸா ரணசிங்க (பி. 1925, யோகியான, இறப்பு. 2019, லண்டன்) மற்றும் எச். ஏ. கருணாரத்ன (பி. 1925, களுத்துறை, நுகேகோடாவில் வசித்து பணிபுரிகிறார்) ஆகியோரின் நடைமுறையை ஆராய்கிறது. காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய இலங்கையில் காட்சி கலையை வடிவமைத்த கருத்துருவாக்கங்களை பற்றிய ஒரு சுருக்கமான பார்வையை இது வழங்குகிறது.

இலங்கை புதிதாக சுதந்திர நாடாக உருவானதால், கட்புல மற்றும் அரங்கேற்றக்கலைகள் பல்கலைக்கழகத்தில் (முன்னர் அரசு கலை நிறுவனம்) டேவிட் பெய்ன்டர், ஜே. டி. ஏ. பெரேரா மற்றும் ஸ்டான்லி அபேசிங்கே ஆகியோருடன் சேர்ந்து கடந்த காலத்துடனும் நிகழ்காலத்துடனும் தங்கள் உறவைப் பற்றி தீவிரமாக பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வந்தனர். சுயாட்சியை வெளிப்படுத்தும் ஒரு ஊடகமாக கட்புலக்கலை மாறியது. ஏ. கருணாரத்னவின் வழிகாட்டுதலின் கீழ், உருவக நடைமுறையால் பெரும்பாலும் வரையறுக்கப்பட்ட கல்விப் பாடத்திட்டம், கலைஞர்கள் மாற்று வடிவ வெளிப்பாடுகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதால், ஒரு கற்பித்தல் மாற்றத்தைக் கண்டது. இந்த முன்னேற்றங்களுக்கு இணையாக, சமூகப் பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்யவும், விழிப்புணர்வை உருவாக்கவும், கலாச்சார மாற்றத்தை செயல்படுத்தவும் கட்புலக்கலை உருவானது.

சுயநிர்ணய உரிமைக்கான மொழியைக் கண்டுபிடிக்கும் விருப்பத்திற்கும், உலகமயமாக்கப்பட்டு வரும் உலகில் ஒன்றிணைவதற்கான அவசரத்திற்கும் இடையில் ஒருங்கிணைக்கின்றது, இலங்கையில் காண்பியக்கலை நடைமுறை தெற்காசிய பிராந்தியத்தின் தூண்டுதல்களை பிரதிபலிக்கிறது. இலங்கை கலை பற்றிய தற்போதைய புரிதலின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட இந்த கண்காட்சி, தெற்காசிய கலை வரலாற்றில் அதை ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு முழுமையான சொற்பொழிவைத் தூண்ட முயற்சிக்கிறது. எங்கள் வரம்புகளின் எல்லைக்குள், இந்த வளமான வரலாற்றின் மேற்பரப்பை இன்னும் நீண்ட உரையாடல்களுக்கு அவசியமான ஒரு படியாகச் செயல்படும் என்ற விருப்பத்துடன் நாங்கள் தூண்டி விடுகின்றோம்.

இக்கண்காட்சியில் ஈனா டி சில்வா, எச்.ஏ. கருணாரத்ன, டேவிட் பெயின்டர், பல பொதுப்பிட்டிய, திஸ்ஸ ரணசிங்க, ஜகத் ரவீந்திர, தாமோதரம்பிள்ளை சனாதனன், சந்திரகுப்த தேனுவர, திலக் சமரவிக்ரம, பிரியந்த உடகெதர, டொமினிக் சன்சோனி,

லக்கி சேனநாயக, ஜகத் வீரசிங்க்க ஆகியோரின் கலைப் படைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பிவோட் கிளைடு எக்கோவின் இரண்டாவது பதிப்பை ருக்மிணி திஸ்ஸநாயகம் அறக்கட்டளை ஆதரிக்கிறது. இந்த கண்காட்சியில் உள்ள கலைப்படைப்புகளை டேவிட் பெய்ன்டர் கலை சேகரிப்பு, உதய்சாந்த் பெர்னாண்டோ, சானக மற்றும் சஸ்கியா யடவர, பீட்டர் ஹரிஸ், நளினிகா ஒபேசேகர, அல்னாஸ் மற்றும் அப்பாஸ் யூசுஃபல்லி, அன்னிகா பெர்னாண்டோ, நயன்தாரா பொன்சேகா, யெஹாலி மற்றும் குமார் சங்கக்கார ஆகியோர் கடனாக வழங்கியுள்ளனர். PRSFG மற்றும் அலுவிஹார பாரம்பரிய மையம் வழங்கும் ஆதரவையும் நாங்கள் பாராட்டுகிறோம்.

சுயத்தைப் பற்றிய கருத்து ஒரு தேசிய அரசின் கற்பனையுடன் பின்னிப் பிணைந்ததால், ஏகாதிபத்திய ஆட்சியிலிருந்து வெளிவந்த பகுதிகளில் காண்பிய மொழி அவர்களின் உடனடி சூழலில் ஒரு பிடிமானத்தை தேடியது. நிலப்பரப்பை உணர்வுபூர்வமாக்குவதிலும், ஐரோப்பிய வேதாகம உருவங்களின் கருமையான சருமம் கொண்ட நபர்களாக மறுவடிவமைப்பதிலும், டேவிட் பெய்ன்டர் உறுதிப்பாட்டுடன் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

இதேபோன்ற பிராந்திய அபிலாஷையில் முழுதாக மூழ்கியிருக்கவுமில்லை, திலக் சமரவிக்ரமா சிங்கள காவியங்களின் சுழற்சித்தன்மையையும், சுவரோவிய ஓவியங்களின் தடிப்பான கோடுகளையும் பயன்படுத்தி நேரியல் வடிவத்தை முப்பரிமாண அமைப்பாக மீண்டும் உருவாக்கி, நாட்டுப்புற கலாச்சாரத்தைக் கொண்டாடும் ஒரு காளிப்புடனான இயல்புத்தன்மையுடன் அதை வழங்குகிறார். மாறாக, பிரியந்த உதகெதரவின் வெப்பமண்டல மிகுதியின் மினுமினுப்பான தோற்றம், ஒரு வன்முறை வரலாற்றையும், உள்ளே தொடர்ந்து பதுங்கியிருக்கும் சமூகப் பிரச்சினைகளையும் சுட்டிக்காட்டுவதால், சொர்க்க அழகின் மரபுகளுக்கு சவால் விடுகிறது.

டொமினிக் சான்சோனியின் ஒளிப்படவில்லையினூடாக பிடிக்கப்படும்போது பிராந்திய மொழி துடிப்பாக பங்கேற்கிறது, இது அவரது எண்ணத்தை வெளிப்படையாக அரசியல்மயமாக்காமல் மாறிவரும் நிலப்பரப்பை விரைவாகக் கவனிப்பதை ஒருங்கிணைக்கிறது. தன்னைத்தானே உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு முறையில், பால பொதுப்பிட்டிய, நிராகரிக்கக்கூடிய ஆனால் எங்கும் நிறைந்த பொருட்களைக் கொண்டு வந்து, சமூகத்திற்குள் உள்ள படிநிலைகள் மற்றும் நுண்கலை நடைமுறைகள் குறித்த விவாதத்தைத் தூண்டி, அதன் மூலம் தற்போதைய நிலையைத் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றார்.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் புதுமையான கருத்துக்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்துடனான சந்திப்பு புதுமைக்கான பல வழிகளைத் திறந்தது மற்றும் அழகியல் வெளிப்பாட்டின் வரையறையை மறுபரிசீலனை செய்யத் தூண்டியது.

ஈனா டி சில்வா மற்றும் திலக் சமரவிக்ரம மற்றும் அவர்களது சமகாலத்தவர்கள் கலை மற்றும் வடிவமைப்பில் செயல்பாட்டை முன்கூட்டியே ஒருங்கிணைத்த கலைஞர்களாக அடையாளம் காண்கின்றனர்; பாரம்பரிய கைவினை நடைமுறைகளுக்கு ஒரு நவீன கற்பனையை வழங்குகிறார்கள். பெண்கள் சமூகத்துடனான ஈடுபாட்டின் மூலம், ஈனா டி சில்வா, பத்திக்கை மீண்டும் உயிர்ப்பித்தார், அதே நேரத்தில் அதற்கு மிகவும் சமகாலத்திய ஒரு சாராம்சமான இலங்கைக்கான அடையாளத்தை வழங்கினார்.

இந்த முயற்சியில் டி சில்வாவை ஆதரித்த அவரது சகாவான லக்கி சேனநாயக்க, சுதந்திரத்தைத் தேடுவதில் முறையான பயிற்சியை நிராகரித்து, இலங்கையின் மிகவும் திறமையான சிற்பிகளில் ஒருவராக மாறி, உலோகத்தில் உயிர்ப்பித்து, காட்டு உயிரினங்களை கிட்டத்தட்ட மனிதனைப் போன்ற தரத்துடன் உருவாக்கினார்.

அவற்றுடன் இணையாக, அமெரிக்க அரூப வெளிப்பாட்டுவாதத்துடன் எச்.ஏ. கருணாரத்னவின் தூரிகை, கல்வி நிறுவனங்களுக்குள் கலை கற்பித்தலில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது, இதனால் உருவகத்திலிருந்து ஒரு திசைதிருப்பல் மற்றும் ஊடகங்களுடன் சோதனைகளுக்கான வெளியை விரிவுபடுத்தியது. காசிமிர் மாலேவிச்சின் படைப்புகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, சந்திரகுப்த தேனுவாரவின் அச்சுக்கலை ஆய்வு மற்றும் இயந்திர தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி படங்களை உருவாக்கும் சாத்தியக்கூறுகள் இரண்டு தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு உருவாக்கப்பட்ட அவரது கிளிட்ச் தொடருக்கு ஒரு காட்சி முன்னோடியாகக் கருதப்படக்கூடியது.

1990 களின் முற்பகுதியில் உள்நாட்டுப் போரின் விரிவடைதல் காண்பியக்கலைத் துறையில் ஒரு தீவிரமான சமூக-அரசியல் வர்ணனையைத் தூண்டியது. அதன் தாக்கம் கண்ணியம், நினைவுகள் மற்றும் இருப்பிடத்தை இழப்பது போன்ற ஆழமான உணர்வின் மூலம் எழுதப்பட்டது, இது தாமோதரம்பிள்ளை சனாதனனின் நடைமுறையை வரையறுக்கும் தொடர்ச்சியான கருப்பொருள்களாக மாறியது.

வன்முறை, கலைஞர்களை பெரும்பான்மை மேலாதிக்கத்தை விமர்சன ரீதியாக ஆராயத் தூண்டியது, இதன் விளைவாக ஜகத் வீரசிங்கவின் வேதனை மற்றும் குற்ற உணர்ச்சி வெளிப்பட்டது. சனாதனன் மற்றும் வீரசிங்க இருவரும் எடுத்த அணுகுமுறைகள், இன-மொழியியல் பிரச்சினைகள் குறித்த சொற்பொழிவு மற்றும் காண்பியக்கலை நடைமுறையின் திசைகளை பரந்த அளவில் விளக்குகிறது.

அவர்களின் காலத்தின் சமூக யதார்த்தங்களுக்கு உணர்திறன் மிக்க முறையில் பதிலளிக்கும் விருப்பம் திஸ்ஸா ரணசிங்கவின் சிற்பங்களில் தெளிவாகத் தெரிந்தது, அங்கு மரபார்ந்த மற்றும் மத கருத்துருவாக்கங்கள் கலைஞரின் கடுமையான சிந்தனைகளுக்கு உருவகக் காரணங்களை வழங்கின. பதில் வழங்கும் ஜகத் ரவீந்திராவின் மலரும் அழகு என்ற தொடர், வன்முறையால் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு நிலப்பரப்பில் அழகு மற்றும் நல்லிணக்கத்தைக் கொண்டாட முயற்சிக்கும் அரசியல் எழுச்சியின் சூழலுக்கு வேண்டுமென்றே பதிலளிக்கும் ஒரு பிரதிபலிப்பாகும்.